

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 382. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353510519600/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Maaneder og tre Uger at gaae et jævnt Trotte eller høyt en kort Gallop under Religionens, Fornuftens, Dydens og Sædernes Tøyle — men kommer den fjerde Uge i den tredie Maaned, da tager den i Almindelighed for sig selv, bruuser og sprudler, sætter over Gjerder og Gryfter, og da — — — maae Fanden kunde holde den — Det er at sige — den seer i lang Tid lutter ærgrende, spottende, truende, martrende Billeder, og pruster kun derved, fordi Religion eller Fornuft klapper den paa Manken, og siger — Oha — — O — Prrr — Men tilsidst, naar de blive trætte af at sige Prrr — og den ved lang Hvilc er blevet vælig — og pludselig et skrækkende Billede viser sig for den — — da faaer den Kuller — da Farvel Rytter! — Undertiden kaster den ham i Skarnet — Og det er næsten vederfare mig denne Gang — I det mindste hænger jeg kun i den ene StigBøyle! —

Jeg er blevet saa varm af denne Allegorie, at jeg ikke kan slippe den — Følgelig — — — naar jeg rider i mit jævne Trav eller selv i min korte Gallop, da rider jeg omhyggelig af Veyen, for enhver som møder mig — og jeg har ydermeere altid en venkabelig Hilsen, et Nik, et Haandkys, et Smil eller en Skilling i Beredskab til hver af dem — Løber min Hest løbsk, da kan det hænde sig, at jeg af Vanvare render en paa Ærmet, en anden paa Brystet — men om det var den hornede Sigfried selv, saa er det vist, at det vilde smerte mig, saasnart min Fornuft fik Tid, at sige Prrr til min Hest —

TIL JOHAN CHRISTIAN SCHØNHEYDER.

Højærværdige,
Høylærde Herr Doctor!

I mit sidste Pro Memoria, som jeg haaber at De har faact, udcloed jeg mange Poster, og skrev kun kort om andre, hvorom det dog er mig yderligst